

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

L 81 blev fremsat, fordi man i Socialdemokratiet blev forarget over, at Den Danske Bank, som også ejer et forsikringsselskab, lavede nogle koncerninterne transaktioner, som udløste en skattebesparelse. Derfor fremsatte man L 81, og man tog alle forsikringsselskaber med, også skadeforsikringsselskaberne, selv om det var fuldstændig og komplet ulogisk.

Og jeg er nødt til at bede skatteministeren om at konsultere nogle aktuarer, så aktuarer kan fortælle, hvordan penge bliver til i et skadeforsikringsselskab. I et skadeforsikringsselskab er der jo ikke nogen mystiske penge. Det står i lovgivningen og i EU-direktiver, hvordan de penge skal sættes til side, og at de skal reassureres osv., sådan at der også er dækning for det, når der er nogle mennesker, der pludselig lider skade.

Det kan ikke nytte noget, at man begynder at beskatte de penge. Det er jo ikke penge, forsikringsselskabet kan bruge til noget som helst. De penge er alle sammen målrettet til udbetalinger, når skader opstår, hvorimod der i livsforsikringsselskaber sker en kapitalopbygning. Der er investeringer osv., som skal give et afkast. Som den socialdemokratiske ordfører sagde under førstebehandlingen af L 81, kan man jo bare udbetale alle pengene til forsikringstagerne. Så er der ikke nogen, der går til beskatning. Det er rigtigt. Men i et skadeforsikringsselskab kan man ikke bare udbetale pengene. De skal stå der til den dag, hvor et tog bliver afsporet, eller hvad der sker i det virkelige liv, og der så pludselig skal komme en masse penge til udbetaling.

Når L 98 og L 99 bliver vedtaget, er de eneste, man rammer med L 81, skadeforsikringsselskaberne, og det var slet ikke dem, man ville ramme, for det var jo ikke dem, Den Danske Bank lavede fitlifuld med. Så jeg må bede ministeren om at konsultere sit embedsværk og gerne nogle aktuarer, som kan fortælle, hvordan sådan nogle ting hænger sammen, for der er altså forskel på skatteberegninger og forsikringsmæssige aktuarberegninger.

Og så glæder jeg mig til, at vi under udvalgsarbejdet kan gøre det begribeligt for ministeren, at L 81 simpelt hen bør bortfalde. Det er fuldstændig ulogisk at opretholde det forslag, hvis man da ellers forventer at få L 98 og L 99 vedtaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nu tror jeg ikke, vi skal fortsætte en større behandling af L 81 under det her punkt. Det ville vist ikke være helt i overensstemmelse med forretningsordenen. Men et svar til hr. Kim Behnke:

Skadeforsikringsselskaberne har hele tiden været omfattet af L 81. Det er de i den form, det ligger i udvalget. Og hvis det forholdt sig, som hr. Kim Behnke siger, jamen så ville det være et forslag, der ikke gjorde noget udslag, for det eneste, L 81 sikrer, er, at i den udstrækning man har skattefri indtægter, modregnes omkostningerne først i de skattefri indtægter. Der er sikkerhed for, at alt, hvad man hensætter til at dække sin skadevirksomhed, ikke bliver beskattet. Det er ubeskattet. Altså, først har man fradrag for alle sine udgifter, og ved siden af det har man en række skattefri indtægter, som betyder, at også dér kan der opstå tekniske underskud.

Hr. Kim Behnke og jeg kan diskutere videre, hvem af os der skal konsultere hvem, men jeg håber, når vi når frem til tredjebehandlingen, at vi begge har klarhed over, i hvert fald hvordan virkningen er af det, vi vedtager.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene under punkt 12-14 henvises til Skatteudvalget, og at lovforslaget under punkt 15 henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Nedsættelse af skattesatsen for selskaber og fonde samt virksomhedsskatteprocenten m.m.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98).

Sammen med denne sag foretoges:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, selskabsskatteoven og skattekontrolløven.

(Lovfæstelse af armslængde princippet og værn mod tynd kapitalisering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

18) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

19) Første behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af forskellige skatlove. (Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

20) Første behandling af lovforslag nr. L 104: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af lønsom m.v. (Neutralisering af nedsættelse af selskabsskatten for virksomheder inden for den finansielle sektor).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

21) Første behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Ændring af kredittider m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

I Socialdemokratiet har vi en klar erhvervs politik, som går ud på at skabe gode, stabile og ensartede rammer for dansk erhvervsliv, så det står stærkt i den internationale og globale konkurrence. Det har vi gjort gennem de senere år, og ved de forslag, der ligger i den erhvervsskattepakke, vi i dag har til debat, fortsættes denne politik.

Jeg har bemærket, at både arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer er uenige om, hvorvidt de forslag, vi har lagt frem om erhvervs-

skatten, er gode eller dårlige. Det fortæller mig, at helt skævt er det nu nok ikke. Effekten af forslagene er ikke dramatisk, men skubber lidt rundt på de vante forestillinger om dansk erhvervsbeskatning, og ikke mindst er de erhvervsrettede forslag med til at løse de presserende finanspolitiske problemer uden at skade dansk erhvervsliv.

Målet er lavere skatter og en bredere skattebase for erhvervsbeskatningen, som skal være med til at sikre en positiv erhvervsudvikling i årene fremover. Det er vigtigt, at erhvervsskattesatsen ikke er højere, end at både danske og uderlandske virksomheder finder det attraktivt at slå sig ned i Danmark.

I L 100 foreslås en sænkelse af selskabsskatten, fondsbeskatningssatsen og satsen i virksomhedsskatteordningen, således at den nedsættes fra 34 til 26 pct. i år 2000. Det placerer Danmark i den lave ende i forhold til de øvrige EU-lande. Dermed får vi sendt et klart signal om, at Danmark er et sted, hvor det er værd at etablere virksomhed. Den stabile økonomiske udvikling og vores gennemorganiserede samfund er grundlaget, men en lempeligere beskatning vil afgjort kunne forbedre vores konkurrenceevne, når det gælder om at tiltrække etablering af nye virksomheder.

En del af finansieringen skal tilvejebringes ved at indføre en 10 pct.-skat på realrenteafgiftspligtige aktieafkast. Også udenlandske aktier omfattes af denne beskatning, hvilket betyder, at investeringer i danske virksomheder bliver relativt mere attraktive, fordi de udenlandske selskaber ikke samtidig får gavn af nedsættelsen af selskabsskatten.

Hverken forslaget om nedsættelse af selskabsskatten eller den nye aktieskat skal ses som et udtryk for, at Danmark kaster sig ud i en skattekonkurrence, for det er bestemt ikke meningen, og erhvervsskattepakken er så godt som neutral i forhold til det samlede danske erhvervsliv.

For at finansiere satsreduktionerne er det vigtigt, at vi får udvidet skattebasen, og det tager de øvrige forslag højde for.

Det er også vigtigt, at vi sikrer mere ensartede og gennemskuelige rammevilkår, der afspejler fremtidens erhvervsudvikling. Det gøres samtidig med en finansiering af førnævnte skattnedsættelse. F.eks. reduceres bygningsafskrivningssatserne med 2 pct., og satsen for saldoafskrivninger foreslås reduceret med 5 pct. Socialdemokratiet kan naturligvis kun bakke op

om de ensartede vilkår generelt og på tværs af brancher, der hermed skabes.

Et andet forslag til finansiering er smidiggørelsen af momsafregningen, som forbedrer statens likviditet og ved sin rentefordel er med til finansieringen.

I L 101 lovfæstes det såkaldte armslængdeprincip, fordi det er indlysende rimeligt, at handelen med de store værdier, der ligger i virksomhederne, skal foregå på fair vilkår, uanset om der er nære personlige relationer eller ej. Samtidig sættes der en stopper for flytning af skattetilsvær mellem datterselskaber og udenlandske koncerner i Danmark og deres moderselskaber udenlands. Tilsvarende armslængdeprincippet skal også dette forslag sikre, at der gælder ensartede vilkår, i dette tilfælde mellem firmaer med hovedsæde i udlandet og dem uden.

L 102 omhandler skattemæssige afskrivninger og skal ses i sammenhæng med nedsættelsen af selskabsskattesatsen og ønsket om at udvikle en mere tidssvarende erhvervs politik. Der ligger i afskrivningsreglerne en indirekte støtte til erhvervslivet, som der ikke er nogen rimelig begrundelse for, og da reglerne oven i købet er skæve, fordi de afspejler en erhvervsstruktur, som ikke længere eksisterer, er der god grund til forandring.

Som jeg allerede tidligere har nævnt, reduceres byggeafskrivningssatsen og saldoafskrivningssatsen, og det er der god mening i, for de nuværende satser tilgodeser de kapitaltunge virksomheder i modsætning til de videnstunge. Og da det er i de videnstunge virksomheder, dansk erhvervslivs mest oplagte udviklingsmuligheder ligger, er det mere end på tide at få udjævnet dette brancheskel på skattesiden.

L 103 indeholder konsekvensændringer af L 102 og visse andre revisioner. I væsentlig grad handler det om, hvad der står eller, som det kaldes i forslaget, ændringer af redaktionel karakter.

L 104 er specielt derved, at det retter sig mod en bestemt sektor, nemlig den finansielle. Der foreslås en forhøjelse af lønsumsafgiften for virksomheder inden for den finansielle sektor. Den finansielle sektor får fuld gavn af reduktionerne af selskabsbeskatningen på to måder, dvs. både direkte og gennem et højere afkast af aktiebeholdningerne. Da sektoren på den anden side bidrager for lidt gennem den foreslåede justering af afgiftsreglerne, finder Socialdemo-

kratiet det rimeligt at forhøje lønsumsafgiften med i alt 3,55 pct. over to omgange.

Det sidste forslag, L 105, indeholder ændringer af forskellige afgiftslove, bl.a. foromtalt ændringer af kreditvilkårene for virksomhedernes momsbetaling, og resultatet bliver en kreditstramning for virksomhederne under ét. Det bliver især de store virksomheder, der oplever stramningen, mens de mindre virksomheder lettes. Også for det forslag gælder det, at nedsættelsen er et led i tilnærmelsen til andre landes niveau.

Socialdemokratiet støtter naturligvis forslagene L 100-105. Dette er i klar overensstemmelse med de mål, vi har opstillet for erhvervs politikken, ikke mindst sikring af gode muligheder for at deltage i den internationale konkurrence.

Peter Brixtofte (V):

Det, der er Venstres målsætning, er, at konkurrenceevnen for erhvervslivet bliver forbedret, og derfor er det selvfølgelig lidt kedeligt, at der her er en samlet erhvervspakke, som netto betyder en øget erhvervsbeskatning. Og når man dertil lægger, at der også i forbindelse med afgifterne er tale om forhøjelser for erhvervslivet, skønsmæssigt på 600-700 mio. kr., kan vi samlet se, at erhvervslivet skal af med 3 mia. kr. mere i udgifter.

Det er sådan lidt svært at forstå, at det er det, Danmark har brug for lige nu, hvor eksporten klarer sig skidt og vi derfor har problemer med betalingsbalancen. Det var faktisk det modsatte, der skulle ske, nemlig at konkurrenceevnen skulle forbedres, sådan at man får flere eksportindtægter, flere arbejdspladser, færre udgifter til dagpenge og bistandshjælp og derigennem får en langt sundere økonomi.

Vi er selvfølgelig interesseret i at sænke aktieselskabsskatten, men vi vil ikke være med til, at det sker på bekostning af afskrivningsregler og ejendomsavancebeskatning og andre stramninger. Vi er betænkelige ved hele omfordelingen og mener, at det især er små og mellemstore virksomheder, især nystartede virksomheder, som bliver ramt.

Så kan vi ikke forstå, at man vil lave om på selskabsskatten på den måde, at man nu skal betale ud fra en subjektiv vurdering. Hvis man mener, der er tale om et erhvervsområde, som ikke rigtig har nogen konkurrence, skal man have en højere skat, og det gælder hele olie- og gasudvindingen. Oversat til dansk drejer det sig

om at brandskatte et bestemt firma, A.P. Møller-koncernen, som har gjort Danmark enorm gavn, som har givet Danmark store valutaindtægter, masser af arbejdspladser. Og det må betragtes som ren misundelse, når man her prøver at lave en forskelsbehandling mellem A.P. Møller-koncernen og resten af erhvervslivet. Det må vi i Venstre tage kraftigt afstand fra.

Herudover må vi efterlyse den ændring af beskatning af avancer for almindelige aktionærer, som blev lovet og aftalt her for et års tid siden, nemlig at man skulle indføre et bundfradrag på 100.000 kr. for begge ægtefæller, når man skulle fritages for aktieavancebeskatning. Det er faktisk aftalt, og det står i optrykt i betænkningen, at det er et løfte, at der her kommer en ændring af reglerne for aktieavancebeskatning. Derfor er det selvfølgelig en skuffelse, men jeg går ud fra, det er en forglemmelse, at det forslag ikke er med, da det er en meget klar aftale.

Vi har også – men det har vi talt om på anden vis omkring ejendomsavancebeskatning – en binding, som vi forudsætter naturligvis bliver overholdt, for her er det sådan, at en aftale er en aftale, og vi ved, at sådan har Socialdemokratiet det også.

Afslutningsvis vil vi sige, at hele denne erhvervsspakke efter vores opfattelse godt kunne udsættes. Det har ikke noget hastværk og slet ikke at indføre netto en ekstrabeskatning på erhvervslivet. Men vi er naturligvis parat til også at forhandle om de her elementer, og vi må se det hele i en samlet helhed. Som for alle de øvrige forslags vedkommende er vi indstillet på et forlig, hvis ellers helheden er tilfredsstillende.

Flemming Hansen (KF):

Regeringens forslag til nedsættelse af selskabsskatten er korrekt set i internationalt perspektiv. For at undgå virksomhedsflugt skal vi ned på et internationalt beskatningsniveau. Derfor hilser Det Konservative Folkeparti denne nedsættelse af selskabsskatten velkommen.

Jeg må imidlertid sige, at det forslag, der ligger, er at fodre hunden med sin egen hale. Som hr. Peter Brixtofte sagde, er der simpelt hen tale om, at nettopåvirkningen er ganske voldsom og i negativ retning. Der er tale om en stramning af erhvervslivets beskatningsforhold.

Jeg synes også, at erhvervsorganisationernes budskab er fuldstændig krystalklart. Hvis der er tale om et tilbud til erhvervslivet, siger

Dansk Industri, så vil vi gerne takke venligt, men bestemt nej. Det kan jeg godt forstå.

Det Konservative Folkeparti ser med den allerstørste bekymring på regeringens forslag om, at en konkret erhvervsgruppe skal tages ud for at betale mere i skat, altså en særskat på en bestemt erhvervsgruppe. Virksomheder, der beskæftiger sig med olie- og kulbrinteindvinning i Nordsøen – og det er jo rigtigt, som hr. Brixtofte sagde, at det er A.P. Møller – skal ifølge lovforslaget fortsat betale 34 pct. i selskabsskat.

Jeg må sige, der står »Frank Aaen« på den del af lovforslaget. Det må være sådan en guld-fisk, han har lagt ud til hr. Frank Aaen, og jeg synes, det er direkte usmageligt, hvis ikke jeg skulle bruge et stærkere ord, men det skal jeg undlade fra Folketingets talerstol.

Vi synes, det er uhørt, specielt når man tænker på, at netop denne virksomhed, der er omfattet af det her, har gavnet dansk økonomi i meget, meget betydelig grad. Det er helt enestående i international sammenhæng, at regeringen straffer en ganske bestemt virksomhed og type virksomhed.

Regeringens forslag om at afskaffe adgangen til forskudsafskrivninger på bygninger kan Det Konservative Folkeparti ikke være med til, ganske enkelt. Det kan efter vores bedste overbevisning gå hen og blive et meget, meget større negativt problem, end regeringen regner med. Forslaget vil få en efter vor opfattelse væsentlig negativ effekt for fremtidige byggerier.

Dertil lægger jeg så de stramninger, der er i et af forslagene, på kredittider, og de er voldsomme, men ser uskyldige ud. De er opdelt i tre grupper, men Dansk Handel & Service har netop meddelt os i en pressemeddelelse, at 90 pct. af den momspligtige omsætning foregår i de virksomheder, hvor der virkelig sker en markant opstramning og ikke en lettelse og ikke en vedligeholdelse af det eksisterende. 90 pct.! Så der er tale om en meget, meget grov opstramning af kreditvilkårene for momsafregning.

Vi er skeptiske over for forslaget, og store dele af disse forslag kan vi ikke være med til. Hvis vi skal overveje overhovedet at gå ind i dette her, så skal vi se på tingene under udvalgsarbejdet, og det vil vi så gøre.

Jes Lunde (SF):

Regeringen har fremlagt en samlet pakke af forslag til ændring af erhvervsbeskatningen, som, så vidt vi har forstået, er en samlet pakke, hvor

man nødvendigvis skal tage det som en helhed eller også lade det hele ligge.

Ideen i pakken er at gennemføre en række stramninger i erhvervsbeskatningen og bruge pengene på at nedsætte selskabsskatten til 26 pct.

Der er efter SF's opfattelse ikke brug for nogen nedsættelse af selskabsskatningen. Først og fremmest mener vi, det er fornuftigt, at samfundet får en andel i gevinsten, når selskaberne tjener penge, og vi ser ikke nogen grund til at nedsætte den andel, der betales i skat.

For det andet mener vi, at regeringens forestillinger om, hvor mange virksomheder der trækkes til landet på grund af en lavere selskabsskat, er overdrevne. Vi tror på, at lokaliseringen afgøres af mange andre forhold: den øvrige erhvervs- og erhvervsskattelovgivning, de generelle erhvervsmæssige betingelser og arbejdskraftens kvalifikationer, infrastruktur og meget andet.

Der er rigtig mange af regeringens finansieringsforslag, SF kan støtte. Reduktion af kreditter, hullukninger m.v. er vi klar til at stemme for. Andre steder kan man diskutere regeringens udformning af loven, f.eks. når man vil forringe afskrivningsmulighederne for industri og håndværk, hvor der vitterlig kan være en hård fysisk nedslidning af investeringsgoderne, for bare at forære pengene til hoteller osv., hvor der ikke er nær den samme nedslidning.

Vores generelle indtryk af pakken er, at regeringen strammer beskatningen betydeligt for alle de små virksomheder, de selvstændigt erhvervsdrivende, der typisk driver virksomheden som personligt ejet: tømreren, elektrikerne, smeden, fabrikanten, der arbejder i den beskedne målestok. Håndværk og småindustri bliver ramt af stramningerne og får ikke rigtig andel af gaveuddelingen, fordi de kan være ligeglade med selskabsskatningen. De store aktieselskaber derimod bliver nettovindere.

SF mener, at denne omflytning fra de små virksomheder til de store er en forkert erhvervs politik. De små virksomheder er tit den nødvendige underskov og stedet, hvor virksomheder, der i fremtiden vil blive store, startes. Vi ser derfor ikke noget perspektiv i at presse dem på skatten, hvis pengene skal deles ud til de store selskaber.

Vi vil råde regeringen til at opgive selskabsskattenedsættelsen, og så vil det blive meget nemmere at snakke med SF om de øvrige lovforslag.

Fastholder regeringen, at den ikke vil gennemføre et eneste forslag uden at få selskabsskattenedsættelsen igennem, ja, så ligger det svært med at få støtte fra SF.

Sonja Albrink (CD):

Det er klart CD-politik at nedsætte selskabsskatten, men som tidligere ordførere har tilkendegivet, er der et lille problem med selskabsskatten på Nordsøen for A.P. Møller, som vi meget gerne vil have undersøgt i det videre forløb.

Det er jo erhvervslivet, vi skal leve af, og det er derfor også nødvendigt, at vi sikrer konkurrenceevnen.

Problemet med den pakke, som regeringen lægger frem her, er blot det, at den samlede effekt skal give staten en ekstrairndtægt på 2 mia. kr. fra erhvervslivet om året i de næste 4 år. Regeringen vil altså hente penge hos erhvervslivet i en situation, hvor der truer et underskud på betalingsbalancen. Hvis ikke virksomhederne skal hente et overskud på betalingsbalancen hjem, så må man spørge: Hvem skal så? Det må være oplagt, at erhvervslivet ikke skal pålægges nye byrder, hvis konkurrenceevnen skal forbedres og det skal være attraktivt for udenlandske virksomheder at etablere sig i Danmark.

Derfor vil vi i CD arbejde for, at den del af skattepakken, som påvirker erhvervslivet, skal være i balance. Vi skal ikke hente nye skatter hjem fra erhvervslivet lige nu.

Jeg må også i stilfærdighed minde om, at da vi fik overenskomsten ophøjet til lov, blev der tilføjet et par linjer, hvor statsministeren gav en garanti for, at erhvervslivet ikke skulle pålægges nye byrder i de kommende år, og det synes vi at man må prøve at huske på. Så længe siden er det jo heller ikke, at vi vedtog den lov.

Dertil kommer alt det bøvl og administrative besvær, som regeringen vil pålægge virksomhederne. Der findes jo tre former for administrative byrder, som erhvervslivet igen og igen bliver pålagt. Det første er jo administrationen, der skal til, hver gang virksomhederne skal indkøre nye love og regler. Det andet er så det med at leve op til de love, som vi naturligvis er nødt til have. Og endelig er det tredje det bøvl, som virksomhederne pålægges med love, som kunne udformes på en langt enklere måde. Regeringen pålægger uden tvivl erhvervslivet den første form, når de skal sættes ind i de nye regler.

Jeg må minde om, at regeringen i forrige folketingsssamling var indstillet på at følge et forslag til vedtagelse, som CD tog initiativet til, og hvor man ville komme nogle af de administrative byrder på erhvervslivet til livs.

Der er mange nye ændringer i forslaget, hvor erhvervslivet pålægges afgifter, og der er mange ting, der skal studeres og belyses meget nøje, før vi i CD kan tilslutte os de omlægninger, der lægges op til. Det gælder f.eks. afskrivningsreglerne, hvor vi ser nogle betænkeligheder. Det er jo problematisk, hvis der er brancher, der ubegrundet får fordele på bekostning af andre.

Vi vil også kigge på kredittiderne, som forkortes, og her må vi også se på konsekvenserne.

Vi vil også i CD være opmærksom på, at det igen er landbruget, der står for skud. Der er som sagt mange elementer, som vi vil dykke ned i, og som jeg desværre ikke kan melde på lige i dag.

Jeg vil også nævne eksemplet om succession ved overdragelse til juridiske personer. CD fik i forbindelse med finansloven sidste år nedsat et udvalg til at kigge på de her problemer. Hvis det problem, som regeringen kommer med i forslaget, ikke skulle være med i kommissoriet, så kunne jeg godt tænke mig at foreslå skatteministeren, om ikke man kunne nå at kigge på det, når man nu sidder og kigger på hele problematikken omkring generationssuccessioner og alle de ting.

Alt i alt, vi må se de her ting i sammenhæng med hele pakken, og det vil vi belyse i de nærmere dage. En ting er i hvert fald sikker: Vi skal styrke det danske erhvervsliv og ikke forringe det.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De forslag, som regeringen har fremsat om ændringer for erhvervslivet, er ikke særlig rare hverken for erhvervslivet eller for os, der skal behandle dem.

Dels pakker man forslagene ind i et signal om, at man vil sænke selskabsbeskatningen, hvad der selvfølgelig kan være umiddelbart positivt, men sagen er jo, at pengene så rigeligt hentes ind igen fra erhvervslivet selv. Samtidig mener vi også, at den fordeling, der sker inden for selskabsbeskatningen, inden for beskatningen af virksomheder, bliver skævvredet i den forstand, at de mindre, selvstændige virksomheder kommer til at løfte en uforholdsmæssig stor del af byrderne ved de forslag, regeringen har fremsat.

Derfor synes vi grundlæggende ikke om den måde, det er skruet sammen på, og vi mener, at det for nogle små virksomheders vedkommende vil skabe mere bøvl, hvad der heller ikke er af det gavnlige.

Derfor er det samlet set en forringelse, der kommer til at ske med forslagene, når man både fordyrer det for det erhvervsliv, som skal tjene pengene hjem og sørge for, at vi har en betalingsbalance, der ser bare så nogenlunde ud, og inden for sektoren ændrer det i en forkert retning.

Endelig skal jeg sige, at det punkt i forslaget – som en tidligere ordfører har sat navn på – hvor man for en enkelt branches vedkommende siger, at der skal gælde særlige regler, synes vi er mærkværdigt. Vi synes, det er en underlig måde, regeringen har skruet skattesatsen sammen på i forhold til A.P. Møller, som der jo er tale om. Derfor kunne vi godt tænke os, at regeringen redegør mere for, hvad baggrunden egentlig er for, at man har lavet den konstruktion, man har valgt.

Vi synes ikke, den er særlig hensigtsmæssig, og vi synes i bedste fald, at det må være en strøtanke fra regeringen, der har sneget sig ind, som man, når man får det tænkt godt igennem, vil fortryde og derfor forhåbentlig får ud af forslaget.

Samlet set kan vi ikke støtte forslagene, som de ligger nu. Der skal ske en hel del ændringer for, at de vil kunne opnå Dansk Folkepartis støtte.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi har tidligere i dag været inde på, hvordan Dansk Folkeparti synes, det er o.k. at nedsætte støtten til de enlige forsørgere, at gøre det dyre at bo i socialt boligbyggeri og at indføre en lang række andre sociale nedskæringer, men nu skal vi altså her høre, at man har store bekymringer over, at A.P. Møller, landets rigeste mand, skulle miste lidt kroner.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Thulesen Dahl, om hr. Thulesen Dahl er bekendt med, at beskatningen af indtægterne fra nordsøenergien i Danmark er langt lavere, end det er tilfældet i Norge, Holland, England, de lande, vi normalt sammenligner os med.

Mener hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti, at det er en god idé, at vi på det område har en særlig lempelig beskatning for

dem, der tjener penge på nordsøenergien, eller var det ikke en god idé at forøge den?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal svare hr. Frank Aaen, at grundlæggende er det vores holdning, at der bør gælde lige vilkår for de danske virksomheder, og derfor er det mindre interessant for os, at hr. Frank Aaen skeler til udlandet.

Det interessante for os er, om man har lighed for danske selskaber, og det vil man ikke have efter regeringens forslag. Det er jo et faktum. Det kan man så have en holdning til: Er man tilhænger eller modstander af det. Vi er modstandere af det.

At blande det sammen med en diskussion, som hr. Frank Aaen forsøgte at skabe tidligere på dagen, og som vi jo også på det tidspunkt fik endevendt, hviler på et helt forkert, forfejlet grundlag i hr. Frank Aaens hoved. Det synes jeg er noget søgt fra hr. Frank Aaens side, og det vil i hvert ikke lykkes i forhold til min besvarelse til hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lighed mellem danske virksomheder! Der var altså hovedsagelig kun en dansk virksomhed, der fik foræret al olien og gassen ude i Nordsøen, og det skovler den milliarder ind på til en langt lavere skattesats, end man kender fra andre lande.

Det er bare det, jeg synes er så utrolig smukt og godt til at tegne et sanddrueligt billede af Dansk Folkeparti: Når det gælder enlige forsørgere, lavindkomster, lavindkomstgrupper og deres husleje, så går man ind for, at den skal sættes i vejret og deres forhold skal forringes, men når det drejer sig om A.P. Møllers indtægt, så er Dansk Folkeparti dem, der går forrest. A.P. Møller skal endelig have flere milliarder i kassen, det må vi endelig ikke røre ved. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lige så lidt som jeg tror, jeg får overbevist hr. Frank Aaen om visdommen i det, jeg siger, lige så lidt tror jeg, hr. Frank Aaen skal tro på, at han kan få mig overbevist om det, han tror er visdommen i det, han siger.

Jeg har intet imod, at virksomheder tjener penge. Jeg har intet imod, at de omsætter ind-

tjeningen i arbejdspladser, så vi kan få ansat nogle af dem, som måske ellers ville gå arbejdsløse, og som hr. Frank Aaen ellers bliver nødt til at bekymre sig så meget om, i det private erhvervsliv. Jeg vil hellere have dem i arbejde. Derfor har jeg ikke noget grundlæggende imod, at virksomheder tjener penge.

Det, hr. Frank Aaen jo i virkeligheden siger, hvis man skal føre tankegangen ud i livet, er, at hr. Frank Aaen vil have, at man fra det offentlige side skal sidde med en fuldstændig subjektiv vurdering og se på den enkelte virksomhed: Når den tjener nogle penge, skal man kunne stramme skatteskruen, så den skal betale nogle flere procenter af sit overskud end andre virksomheder. Jeg synes, den subjektive skattefastsættelse i forhold til den enkelte virksomhed er et farligt princip at komme ind på. Der er jo i virkeligheden det, hr. Frank Aaen her plæderer for.

Nej, jeg synes, vi skal gå ind for lighed, jeg synes, vi skal gå ind for, at både den ene og den anden virksomhed betaler det samme.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg har heller intet som helst imod, at danske virksomheder tjener penge. Det kan de faktisk komme til at gøre i endnu højere grad, hvis det lykkes at sætte selskabsskatten ned, og man må jo sige, at der er stor velvilje for nedsættelse af selskabsskatten, hvis man lytter på debatten i dag. Problemet viser sig, når det drejer sig om at skaffe finansiering til det, og det er jo vigtigt at fastholde, at en forudsætning for at sætte selskabsskatten ned altså er, at vi kan finde en eller anden form for finansiering herfor.

Nedsættelsen af selskabsskatten vil selvfølgelig, håber jeg, påvirke investeringer i Danmark positivt. Danmark bliver et mere attraktivt land at investere i. Det er det, der er formålet med nedsættelsen af selskabsskatten, og det skulle gerne have en lang række afledte positive konsekvenser.

Selskabsskat er en parameter på linje med en lang række andre parametre, når udenlandske virksomheder skal vurdere, om de vil investere i Danmark. Men forudsætningen for, at vi kan sætte skatten ned, er, at vi kan finde noget finansiering, og jeg er sikker på, at også i det her tilfælde vil kreative forslag blive modtaget med kyshånd til brug for de videre forhandlinger.

Hvad angår L 100 skal jeg i øvrigt sige, at den generelle beskatning af gaver til fonde fore-

kommer rimelig. Det er værd at huske på i den sammenhæng, at gaver til godkendte almennyttige og almenvælgørende fonde op til 5.000 kr. fortsat vil være fradragsberettigede.

Hvad angår successionsreglerne og forslaget om, at man kun kan succedere i aktiver, der vedrører erhvervsmæssig virksomhed, hvis det er erhvervsmæssigt begrundet, forekommer os oplagt, ganske naturligt. Det er vigtigt at huske på i den sammenhæng, at forslaget ikke er i modstrid med det udvalg, der er nedsat, og som arbejder med generationsskifte, i og med at forslaget kun vedrører erhvervsmæssig virksomhed. Så det burde være en beroligelse for dem, der er interesseret i udvalgets arbejde.

Hvad angår L 101 – armslængde og tynd kapitalisering – er det oplagt, at vi i Danmark også følger de her OECD-regler for transfer pricing. Det er oplagt med den tynde kapitalisering at forhindre, at datterselskaber kan finansieres på vilkår, som ellers ikke kunne være opnået på frie markeder.

L 102, afskrivningsloven, er en delvis genfremsættelse, og en arbejdsgruppe arbejder videre. Vi kan fra radikal side tilslutte os. Vi vil særligt hæfte os ved det bundfradrag på 200.000 kr. ved opgørelse af fortjeneste ved afståelse af blandet benyttede ejendomme.

Endelig indebærer forslaget om ændring af kredittider på momsområdet altså en lettelse for de små virksomheder. Det er også værd at tage med i betragtning. Så alt i alt kan vi tilslutte os forslaget.

Frank Aaen (EL):

Som sagt tidligere i dag synes vi ikke, at erhvervslivet skal betale mindre i skat, end de gør i øjeblikket. Tværtimod, med de kolossale overskud, der i dag ophobes i virksomhederne, burde de betale mere til den fælles samfundshusholdning.

Derfor vil vi gå til denne pakke på den måde, at alle de stramninger, der er foreslået af regeringen – og vi anerkender, at der er en del fornuftige – vil vi stemme for. Det er på afskrivningsdelen, på stramning af kredittider, ved stop for fiduser og stop for huller, der endnu ikke er opdaget. Det er jo en god ting. Vi er store tilhængere af, at hullerne bliver stoppet af myndighederne, før virksomhederne for alvor har opdaget at udnytte dem. Så det er vi med på.

Der er nogle steder, hvor vi endda synes, at man burde gå længere. Det gælder f.eks. i for-

hold til den finansielle sektor. Jeg har før sagt, at de betaler alt for lidt i skat i dag. Det, vi kan se i forslaget, er, at de ikke engang fuldt ud bliver bommet for den nedsættelse af selskabsskatten, som regeringen foreslår. Det synes vi er forkert. De skal selvfølgelig betale fuldt ud, hvis det bliver gennemført.

Omkring CO₂- og Nordsøbeskatningen er det rigtigt, at den del, hvor man friholder Nordsøenergien fra en sænkning af selskabsskatten, er vi selvfølgelig meget tilfreds med. Men jeg må skuffe den konservative ordfører og sige, at var det skrevet af mig eller hos os, havde det set ganske anderledes ud. Så var det blevet langt skrapere, fordi vi sådan set mener, det er uanstændigt, at vi ikke fuldt ud får gevinst af de værdier, som ligger ude i Nordsøen og er vores alle sammens. Vi vil f.eks. foreslå, at man laver en CO₂-afgift, der også omfatter Nordsøenergiproduktionen. Den skal som al anden produktion i Danmark være omfattet af en CO₂-afgift.

Vi støtter altså alt det, der øger indtægterne, og vi er imod det, der lemper. Skulle regeringen fastholde – vi har en mistanke om, at de to ting hænger sammen, nemlig at stramningerne forudsætter lempelsen af skatteprocenten – så vil vi altså sige, at det samlede regnestykke skal være sådan, at erhvervslivet og aktionæerne kommer til at betale mere, end lempelsen giver i forøgelse til erhvervslivet.

I den forbindelse synes vi, det er i orden, at også de aktieposter, der er placeret i pensionsfonde, bliver beskattede, men det er ikke nok. Vi vil altså have mere på den side, men allerselbst så vi, at man nøjedes med at gennemføre stramningerne og lod erhvervslivet betale de beskudne 34 pct. i skat. Alle vi andre ville være glade, hvis vi kunne nøjes med at betale 34 pct. i skat. Vi synes sådan set, at den hellere skulle sættes i vejret end sænkes.

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Regeringen foreslår en nedsættelse af aktie- og selskabsskatten fra 34 til 26 pct. over 2 år. Det er formentlig for at dulme den dårlige samvittighed over, at regeringen har været medvirkende til, at eksport erhvervenes konkurrenceevne er smadret inden for de sidste 5 år.

Det hjælper ikke på konkurrenceevnen at nedsætte aktieselskabsskatten, når regeringen samtidig foreslår en forringelse af afskrivningsreglerne. Der indføres en 10 pct.s afgift på pensionsaktier og afkast, hvilket vil medføre, at

private pensionsopsparene ikke længere vil synes, det er fornuftigt at købe aktier, og dermed vil der blive tale om et aktiefald.

Samtidig foreslås en forhøjelse af afgiften, som den finansielle sektor betaler i afgift af lønsummen, der udbetales. Det er noget, som også erhvervslivet kommer til at betale, selv om jeg ved, at det selvfølgelig er den finansielle sektor, man er ude efter. Men de har kun ét sted at gå hen og hente pengene, og det er i erhvervslivet.

Endvidere pålægges erhvervslivet endnu flere administrative opgaver. Man skal til at lave momsregnskab hver måned, og man skal betale noget hurtigere.

Derudover pålægges der en række nye afgifter, både direkte og indirekte. Ved indirekte mener jeg alle de afgifter, der nu pålægges lønmodtagerne. De har jo kun ét sted at gå hen og hente dem, og det er ved arbejdsgiveren.

Alt i alt er der ikke tale om en lettelse for erhvervslivet, som det er nævnt, men derimod en større udgift. Der er nævnt forskellige milliardbeløb. Jeg ved ikke, hvad for et der er rigtigt. Det vil nok komme senere.

Noget helt uforståeligt er, at en enkelt virksomhed bliver pålagt alle de ulyksaligheder, jeg her har nævnt, samtidig med at lige bestemt den ene virksomhed, nemlig A.P. Møller, ikke skal have nogen lettelser i sin skat. Det er det mest diskriminerende, jeg har set. At man overhovedet kan tillade sig det, forstår jeg ikke.

Hvorfor en enkelt virksomhed skal hænges ud på den måde, er noget, der er så usmageligt, at det kan Fremskridtspartiet på ingen måde lægge navn til.

Nej, hvis der skal rettes op på betalingsbalancen, så der er økonomiske midler i fremtiden til det velfærdssamfund, som vi er glade for alle sammen, skal der helt andre midler til. Regeringen skal aktivt gå ind i genoprettelsen af eksporterhvervenes konkurrenceevne, som den selv har været med til at ødelægge. Det kan gøres ved at fjerne nogle af alle de administrative opgaver, regeringen har pålagt erhvervslivet. Det kan gøres ved at fjerne de fleste – man kan nok ikke fjerne dem alle sammen, men de fleste – af alle de afgifter, der er haglet ned over dansk erhvervsliv de sidste 5 år.

Noget af det, som jeg er overbevist om er det allervigtigste, er, at vi skal have sænket skatte- og afgiftstrykket for lønmodtagerne. Det er lønmodtagerne, der bærer byrderne, og de har kun ét sted at gå hen og hente de penge for at betale de byrder, og det er ved arbejdsgiveren. Der er

kun én måde, vi kan holde arbejdslønningerne i ro på, og det er, hvis vi får skattetrykket sat ned og afgiftstrykket sat ned. På længere sigt kan man måske endda gøre det sådan, at det, der hedder bruttoudgiften for virksomhederne til lønninger, lidt efter lidt kan sænkes, i takt med at skatte- og afgiftstrykket sænkes. Det er den eneste måde, vi får genoprettet vor konkurrenceevne på. Jeg ved godt, det ikke lyder godt i alles ører, men vi skal den vej.

Den sidste ting, som næsten ikke er omtalt, er jo, at det offentlige jo kunne gå forrest og stoppe det offentlige overforbrug, som der er og har været de sidste mange år. Der er eksempler inden for det offentlige på, at udgifterne i kroner og øre er steget 40-45 pct. de sidste 5 år, samtidig med at inflationen ude i samfundet, som vi alle ved, har ligget sammenlagt på omkring 10 pct. Det siger sig selv, at det kan der ikke blive ved med at være penge til.

Derfor foreslår Fremskridtspartiet i stedet for dette her, at der udarbejdes en aktiv plan for, hvad man vil gøre for at få rettet erhvervslivets konkurrenceevne op igen, samtidig med at der stoppes for det offentlige overforbrug.

Til sidst vil jeg sige, at selvfølgelig vil erhvervslivet være glad ved, at selskabsskatten bliver sænket fra 34 til 26 pct. over 2 år, men jeg er overbevist om, at man vil blive endnu mere tilfreds ude i erhvervslivet, og at det vil hjælpe endnu mere på konkurrenceevnen, hvis man tog nogle af alle de ting op, jeg har sagt her, og hvis man fik fjernet alle de ting, man har trukket ned over hovedet på dem.

Som det ligger her, kan vi selvfølgelig ikke stemme for det. Vi håber derimod, man vil tage det af bordet og se på de hovedspørgsmål, som jeg har nævnt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

De forslag, som vi skal behandle nu, vedrører jo erhvervsdelen af regeringens pakke. Her mener jeg, man må konstatere, at der findes mange tidsler. Man kan faktisk stille det spørgsmål, om tidslernes antal ikke er så stort, at det var bedre at pløje det hele ned og lade det ligge brak et års tid og så begynde på en frisk.

Sagen er jo den, at hele erhvervsdelen ikke er en nødvendig integreret del for at foretage det, regeringen siger er det overordnede sigte, nemlig et forbrugsbegrænsende indgreb. Dertil kommer jo, at adskillige af disse forslag er meget komplicerede og kræver et solidt og grundigt udvalgsarbejde.

Naturligvis er det positivt at nedsætte selskabsskatten. Jeg forstår de argumenter, der ligger bag. Og det er der vel næppe nogen – jo, jeg forstår, at Enhedslisten vil modsætte sig det stærkt – men ellers er jeg ikke i tvivl om, at et stort flertal vil sige ja til nedsættelsen. Men spørgsmålet er jo prisen, man skal betale, og den pris er efter vores vurdering meget høj.

Lad mig trække nogle af tidslerne frem: Ejendomsavancebeskatning. Her vil man nu fjerne indekseringen. Det kan jo være en bombe under dansk landbrug. Er det, fordi regeringen ved at fjerne indekseringen reelt ønsker selvejet til livs og vil fremme en selskabsdannelse i dansk landbrug? Eller hvad er begrundelsen for at ændre i gældende lov?

En anden af de store tidslere: Hvad betyder forringelserne af afskrivningsreglerne især for de nyetablerede og for hele iværksætterengagementet? Er det, regeringen lægger op til her, ikke ungdomsfjendsk? De, der har brug for afskrivningsregler, får ringe muligheder for at komme i gang og udvikle sig, mens de, der har brugt udskrivningsreglerne, de velkonsoliderede, da gerne ser, at selskabsskatten og også skatten i virksomhedsordningen blev nedsat, men er det den rigtige prioritering, regeringen her lægger op til?

Så må jeg da også sige, at da jeg kom længere frem i L 103 – og også havde set det i L 102 – og konstaterede, at nu skulle mælkekvoterne indtages, så blev jeg lidt overrasket over, at de også skulle med i det, der var bebudet fra regeringens side. Jeg må sige, at man virkelig favner bredt. Spørgsmålet er, om man ved at favne så bredt ikke også får blandet for meget sammen.

Jeg må også spørge, hvad den generelle beskatning af gaver til fonde, som man vil introducere, betyder, og er hele ændringen vedrørende kredsen af successionsberettigede samt aktiver, der kan subsidieres, ikke, når det kommer til stykket, en antigenerationsskiftelov.

Man kan jo ikke lade være med at stille spørgsmålet: Hvorfor skal det forslag komme nu, når der for kort tid siden er nedsat et udvalg til at kulegrave spørgsmålet?

Vi må også have afklaret, hvor belastende de forskellige grønne afgifter, som vi bliver præsenteret for på side 53 i bogen »Bedre balance«, er for erhvervslivet.

Når vi skal foretage en samlet vurdering af erhvervsdelen, kan vi bestemt ikke gå ind for den, som den ligger her. Der er meget, der skal ændres. Da vi mener, at erhvervspolitikken er

utrolig vigtig, vil vi selvfølgelig også gå ind i tidseljagten på dette område, men her er brug for mange gode og konstruktive kræfter, og det bliver spændende at se, om vi kan ende med et resultat, som er til gavn for dansk erhvervsliv. Det vil vi meget gerne gå ind og medvirke til, og vi vil da stadig væk prøve at bevare håbet om, at det vil lykkes, men vi synes, at der ikke mindst på dette punkt ligger et meget stort arbejde og ventur.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Erhvervsskattedelen i de lovforslag, vi her har til behandling, mener jeg faktisk er en meget vigtig del, for det er jo et af de elementer, som skal være med til at sikre det fortsatte stærke fundament for en positiv erhvervsudvikling, for en god beskæftigelsesudvikling, for at vi kan klare os i den internationale konkurrence.

Man behøver ikke at gå ret mange meter her fra, før man kan se over til Sverige, hvor man i øvrigt er i gang med at bygge en fast forbindelse, hvor der er gode muligheder for, at vi kan få et vækstområde, et område, som kan blive spændende at etablere sig i ikke kun for danske virksomheder, men også for internationale virksomheder. På den anden side af Sundet har de en selskabsskat, der reelt ligger på 26 pct., og man behøver altså ikke at være sådan specielt klog for at spå om, hvor den største del af det potentiale, der er, bliver placeret, hvis vi ingenting foretager os.

Derfor er det, der lægges op til fra regeringens side, det samme, som vi i flere omgange har gjort på personskattesiden, hvor vi har udbredt skattegrundlaget, og hvor vi har undladt at have alle mulige særregler. Og man kan i øvrigt sige, at jo lavere skatteprocenten bliver, jo mindre bliver behovet for at bygge alle mulige annekser op med forskellige regler eller at indbygge begunstigelser, som ikke har en egentlig saglig begrundelse i en omkostning, som man afholder for at modvirke en i konkurrencesituationen for høj skatteprocent.

Derfor vil jeg stærkt anbefale Folketinget og Folketingets partier, at man går ind i de forhandlinger også på det her område med den klare målsætning, at vi skal nå at få den del med. Jeg mener ikke, at vi er for tidligt ude. Jeg mener faktisk, det er vigtigt, at vi også får den her del med.

Derudover så ligger der jo også i den måde, som den her erhvervsdel er sat sammen på, en tilpasning til en ny udvikling. Altså hovedin-

gredienserne, hovedkonstruktionen i det, vi har på vores erhvervsbeskatning, har jo stadig væk nogle stærke rødder tilbage i slutningen af 1950'erne, hvor Kampmann var en drivende kraft for at lave en erhvervsbeskatningspolitik for Danmark, som i øvrigt har været en succes.

Det betyder i praksis, at det er, skal vi sige, de tunge industrivirksomheder, de traditionelle virksomheder, som stadig væk skal have en ordentlig og god behandling, men det er også dem, der får begunstigelserne. Og hvis man går ind og ser reelt på, hvad skatten er, ja, så er skatten i dag højere på de videnstunge virksomheder, som vi har en stærk og klar interesse i at kunne tiltrække også i konkurrence med vore nabolande. Det er derfor også, når man ser på helheden i det her, et helt klart valg fra regeringens side at skrue tingene sammen på den måde, som vi her har gjort.

Så har der været en række enkeltindsigelser bl.a. fra hr. Flemming Kofod-Svendsen, som spurgte efter begrundelsen for at fjerne indekseringen i afskrivningsloven. Altså der er en lille del tilbage, ellers har vi stort set fået det afskaffet, som alene vedrører landbrugsbygninger, og med den lavinflation, vi er i i dag, er der ingen begrundelse for, at vi skal opretholde en særlig regel på det her område for landbruget.

Hr. Flemming Kofod-Svendsen var bekymret for, om det her skulle være til skade for iværksætterne. Det tror jeg han får meget svært ved at finde belæg for. Det er ikke iværksætterne, i de år, hvor de bygger op, som har det store problem med, at indkomsterne er for høje – også med de afskrivningsprocenter, som vi her lægger op til at fastlægge for fremtiden, er der gode muligheder for at få fuld omkostningsdækning, og jeg tror endda, at jeg tør påstå typisk noget oveni.

Et andet eksempel var mælkekvoterne, og hvorfor nu det? Ja, bl.a. fordi det i modsætning til tidligere ikke er usædvanligt, at man i dag sælger mælkekvoten, uden at man sælger ejendommen med. Og det er da helt fornuftigt og naturligt, at man forholder sig til, at der her altså er en ny situation i forhold til tidligere. Når man tidligere solgte sin ejendom, så solgte man sin besætning, sin mælkekvote, sammen med ejendommen, mens det i dag ikke er usædvanligt, at man sælger mælkekvoten, uden at man sælger ejendommen. Og derfor tager vi også den skattemæssige konsekvens af det i forhold til, hvordan man beskatter, og hvordan man, når man køber sådan én isoleret, kan afskrive

på den. Og det mener jeg igen er en tilpasning til den virkelighed, vi er i i dag.

Så er der flere af ordførerne, der har opholdt sig ved en enkelt virksomhed. Det har vi nu ikke gjort i regeringen. Vi har alene forholdt os til, at der er en bestemt aktivitet, som ikke bare i Danmark, men også internationalt har sine egne skatteregler, og som allerede i dag i dansk lovgivning, også ved måden vi behandler det på, er fuldstændig klart afgrænset. Det er ikke noget, der knytter sig til, om det er den ene eller den anden eller den tredje virksomhed, der driver den.

Altså virksomheden A. P. Møller er en af interessenterne sammen med andre i øvrigt store multinationale selskaber og også andre mindre selskaber, der opererer på dansk område. Alt andet – A. P. Møller-virksomhed, som al anden virksomhed – går ind under de generelle regler, men vi har det allerede i dag fuldstændig klart afgrænset, og uden i stor stil at gå ind i diskussionen om beskatningsniveau, så vil jeg sige, at problemet bestemt ikke er, at vi beskatter for hårdt. Problemet er snarere det modsatte – det har hr. Frank Aaen sagt lidt om – når vi sammenligner os med andre lande, der også har kulbrinteudvinding, som i øvrigt også har egen særlig lovgivning på det område. Så vi kunne ikke drømme om at gå ind og lave en særlig beskatning af en særlig virksomhed.

Så jeg kan forstå, at man, hvad der ikke er så usædvanligt, er blevet vildledt af Dagbladet Børsen. Jeg startede med at rette den her fejl efter at have hørt 6-Radioavisen i morges, og jeg kan forstå, at jeg skal fortsætte med det dagen igennem, fordi man åbenbart mere har læst det pågældende dagblad – det er bare sjældent, at man får oplysninger, som man skal være for trygge ved, når man henter dem den vej rundt – i stedet for at læse lovforslaget, hvor det står fuldstændig klart, at det er den konkrete aktivitet, som der også andre steder er fastsat særlige regler for.

Derfor håber jeg bestemt også, at der i det videre forløb vil være den holdning, at Danmark også på det her område skal kunne klare sig, at Danmark også i forhold til at en virksomhed kunne etablere sig her kunne være et spændende land, også for internationale koncerner.

Når man har påstået fra hr. Flemming Hansens side, eller var det også hr. Flemming Kofod-Svendsen, at det specielt var til ugunst for de mindre virksomheder, så må jeg sige, at

jeg har lidt svært ved at finde begrundelser for det i forslagene – tværtimod. Hvis vi ser på reglerne, som vi laver for momskreditten, ja, så øger vi kredittiden for de mindste virksomheder, vi fastholder en uændret tid for de mellemstore, og vi strammer kun op i forhold til de større virksomheder.

Hvis man går ind i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, så indfører vi et bundfradrag, dér, hvor man har sin bolig i tilknytning til virksomheden, på 200.000 kr., så man kan bo skattefrit. Det mener jeg også er klart til gunst for de små.

Hvis man prøver at se der, hvor vi strammer inden for det område, som jo har været ganske meget omdiskuteret med gårdslagtninger osv. – det, man kaldte skattegangen – så har man det i dag sådan, at en stor ejendom eller en stor virksomhed i øvrigt stort set vil kunne opføre en bygning, uden at man laver straksafskrivninger. De store forskudsafskrivninger, som dér har været hidtil, foretages ikke af de små virksomheder. Det er bestemt en balance, som jeg, et helt overbeviset om, hvis Folketingets partier ville sætte sig ned og ordførerne ville sætte sig ned og gå det grundigt igennem – det kan vi jo få lejlighed til under udvalgsarbejdet – ja så kan vi dokumentere, at det her har bestemt en ordentlig balance, også i forhold til de mindre virksomheder.

Derfor en opfordring til, at vi også på dette her punkt passer vores arbejde, at vi sørger for, at dansk erhvervsliv får konkurrencevilkår, der også gør, at vi er interessante, når man skal vælge, hvor man skal placere sig, når man skal vælge, hvor man fortsat vil drive sin virksomhed. Og derfor en opfordring til, at man ikke siger, at fordi der ikke er et eller andet akut problem, der presser sig på, så kan vi bare skyde det til en eller anden uvis fremtid.

Nu har vi chancen, og jeg vil opfordre Folketingets partier til, at man tager den, og at man går positivt ind i de videre forhandlinger også på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Skatteministeren nævner, at det er nødvendigt at sænke selskabsskatten, for at vi får den samme skat, som man har i de andre lande. Det har

skatteministeren ganske ret i. Men jeg må lige minde skatteministeren om, at der er ingen andre lande, der har alle de afgifter og byrder, som dansk erhvervsliv har. Det er den ene ting.

Så har jeg et direkte spørgsmål til skatteministeren: Skatteministeren siger med hensyn til de ændrede afskrivningsregler, at det er for at tilpasse sig virkeligheden ude i erhvervslivet, og her vil jeg meget gerne høre, hvad han mener med det. Nu er jeg tilfældigvis erhvervsmand, og jeg synes ikke, det passer til virkeligheden.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg ved ikke, hvor Fremskridtspartiets ordfører har sine oplysninger fra, for hvis han sætter sig ned og ser på, hvilke byrder der påhviler de virksomheder, som danske virksomheder konkurrerer med, eksempelvis afgifter, dér er knyttet til ansatte i virksomheden, så vil han konstatere, at det bliver meget svært at finde nogen, der har byrder, der er så lave, som vi har i Danmark.

Derfor vil jeg meget gerne tilbyde, at jeg også på det punkt kan give oplysninger under udvalgsarbejdet. Hvis det er sådan, at der er misforståelser, der gør, at man reagerer forkert, synes jeg, vi skal hjælpe hinanden med at få de misforståelser ryddet af vejen, og jeg bidrager gerne.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Det, som skatteministeren siger, har vi jo hørt mange gange, og det har også været skrevet i pressen. Men nu er det jo muligt, at han læser statistikkerne på en anden måde, end vi gør ude i det virkelige erhvervsliv, og jeg må sige til skatteministeren, at de erfaringer, jeg har fået i de sidste 25 år – i særdeleshed de sidste 5 år – passer ikke med det, ministeren nævner om, at vi her i Danmark har nogle af de laveste omkostninger med hensyn til skatter og afgifter og andre byrder. Nej, tværtimod. Jeg har ikke noget med her i Tinget, men jeg vil meget gerne overbringe skatteministeren noget om, hvordan det er i andre lande, hvis det kunne hjælpe lidt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Harmonisering af kredittid).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

Sammen med denne sag foretoges:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove. (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Dette afsnit om afgifter i pinsepakken fylder jo ikke meget, hvis man sætter katalognumre på, men ikke desto mindre er det jo ret væsentligt i den store sammenhæng.

Jeg vil tro, at den største interesse samler sig omkring L 107, nemlig energifgiftslovforslaget, som jo også kan henføres til de grønne afgifter. Der er helt klart to dele i det. Der er en provenudel, altså noget om penge, og der er en miljødel.

Det er helt klart Socialdemokratiets politik, at vi med afgifter på energi- og miljøbelastende forbrug skal omlægge og nedbringe skatten på indkomst. Det er i sig selv et knæsat princip i Socialdemokratiet. Provenumæssigt taler vi her, når hele perioden er indfaset, om ca. 6 mia. kr., og det provenu skal også ses i sammenhæng med pakken som helhed, nemlig i forbindelse med nedsættelse af indkomstskatterne.

I den debat, der har været gennem hele dagen, har benzinprisen flere gange været nævnt, og i den sammenhæng synes jeg, det er værd at bemærke, at hvor priserne på den kollektive trafik over en årrække har været jævnt stigende – for ikke at sige stærkt stigende – har det været direkte modsat med benzinpriserne. Her har der været et markant fald.

I samme forbindelse har der også været spørgsmålet om befodringsfradraget, som har været den store stygge ulv i dette spil. Her synes jeg lige, man skal bemærke, at befodringsfradraget i sig selv kan fremkomme på mange forskellige måder, lidt afhængigt af hvilken transportform man vælger, og det kunne lige så vel være et spørgsmål til dem, som påstår det modsatte: Kan man ikke også tjene penge på at have et befodringsfradrag? Jeg er temmelig overbevist om, at det ikke er en ukendt sag.

Man bør også være opmærksom på, at kompensationen via personskatterne jo er med til at gøre det nemmere at klare personbefodrningen, selv om benzinprisen stiger. Vi skal også være opmærksomme på den meget sparsomme aftrapning af rentefradragsværdien over de første 3 år. Først det fjerde år kommer den markante aftrapning, og der er lagt op til, at der samme år kan gives en kompensation til de lavest lønede, nemlig 25 pct. ekstra på befodringsfradraget. Men som sagt er L 107 i hvert fald et spørgsmål om både miljø og provenu.

Med hensyn til L 106 er det måske svært direkte at se det miljømæssige. Det er nemlig et spørgsmål om, hvordan bilforhandlerne skal afregne registreringsafgiften til staten. Her er det normale princip i den løbende måned plus 15 dage, men derudover har man haft 3 måneder, og det er klart, at det er en gevinst for forhandlerne.

Med den afkortning, forslaget her lægger op til, kunne der tilgå staten et provenu på ca. 0,9 mia. kr. om året. Men det er klart, at det tab, som forhandlerne måtte få, skal dækkes ind på anden måde, og det er svært at se andet, end at det vil betyde en begrænset prisstigning svarende til ca. 3 pct. på en mellemklassefamiliebil. Det er vel i sig selv heller ikke så galt, når man ser, hvordan bilprisstigningerne har udviklet sig de seneste ca. 5 år. Det svarer nemlig til ca. 5 pct., og det skal sammenholdes med, hvordan prisstigningerne i samfundet i øvrigt har været i den samme periode, og det er omkring det dobbelte. Det gælder generelt, at afgiftsatserne